

O predpustišči čas presneti...

Odkod pust (karneval) in pustne šege

V latinskih deželah (v Italiji, Španiji, Franciji, Južni Ameriki) se imenuje pust Karneval (carnaval), ki ga slave s sijajnimi sprevodi, v katerih nastopa »princ Karneval« z mnogoštevilnim, našemljenim spremstvom. Najbolj so včasih sloveli karnevalski dnevi v Benetkah, Firenzi in Rimu. Karneval je trajal od božiča (26. decembra) do pepelnice srede. V Firenzi n. pr. so v tem času prirejali maskerade s tem, da so moški, preoblečeni v ženske, po mestu hodili ter veli-

Maske na londonski ulici.

leto kaj drugega: enkrat Bakha in Ariadno, drugič štiri letne čase, ali spet drugo leto štiri dobe človeškega življenja, ali cele stanovalce, n. pr. beračev, čevljarjev, pekov itd. Ti obhodi so se imenovali »Trionfi« ali tudi »Carri« (t. j. vozovi). Med obhodom so prepevali pesmi, ki so tolmačile pomen našemljenih skupin na vozovih. Lorenzo sam je teh večkrat zelo razposajen — pesmi zložil. V vseh italijanskih mestih so si pustne šeme (maškare) smeje marsilaj dovoliti. V Rimu so prirejali — zlasti v dobi najvišje renesanse t. j. v 15. in 16. stoletju, razne dirke: dirkali so konji, osli, bivoli, pa tudi ljudje: mlaadi fantje, Judje i. dr. Neko dobo so v Rimu maske nastopale celo od oktobra do pusta. Marsikak zločin se je izvršil od mask, ki ga niso nikoli mogli izslediti. Tako je bil n. pr. umorjen in v Tiberu vržen Juan Borgia (leta 1497). Po tridentskem vesoljnem cerkvem zboru (1547—1563) so paapeži na vso moč sluhali omejevati karnevalsco razposajenost. Tako so uvedli prav za te dni razne pobožnosti, n. pr. štirideseturno. Pa tudi že pred tem zborom je Cerkev odvračala ljudi od pustne razuzdanosti. Najlepši dokaz imamo n. pr. v Angliji, ki se je okrog leta 1530. od Rima odtrala. Tam še dandanes na pustni torek zjutraj v starih župnih cerkvah zvoné z enim zvonom. V Londonu zovejo ta zvon, ker že davno ne vedo več njezovega imena, Pancake-bell (Pfann'uchenlocke, zvon »zvrja«, t. j. zvon, ki oznanja, da se po hišah evre in peče. V resnicu je pa to zvonjenje pred reformacijo pomenjalo, da se drugi dan — in capite iejunii t. j. ob začetku posta — prične velikonočna spoved. (Pri nas zveni pustni torek ob 11. uri zvečer.) Zanimivo je tudi to, da Angleži še dandanes, dasi so spovedi zavrlji (izvzemši seve ang. katoličane), pustni torek imenujejo Shrove-Tuesday, t. j. spovedni torek.

Najslavnje sprevode ima princ Karneval dandanes, kakor se zdvi v mestu Nizzi, kjer je zdai v februarju največ bogatih tujcev z vseh krajev sveta.

Odkod Karneval?

Dve razlagi sta. Prva izvaja ime iz srednjeevropske latinske carnelevamen t. j. odstranitev mesa, iz česar je potem baje po ljudski etimologiji nastalo carne vale t. j. zborom, zdravstvuj, meso! Nekateri izvajajo besedo tudi iz carn'avalare, kar pomeni: meso goltati, požirati, torej karneval, pustni torek, je tisti dan, ko se sме mesa še do sita

S karnevala v Cannesu.

najesti; potem ga 40 dni v prejšnjih časih niso pokusili. Iz enake predstave o bližnjem postu je nastala nemška beseda Fastnacht, t. j. noč pred postom in naš post in pust.

Ali odkod maske, šemljenje v teh dneh?

Na to vprašanje bolje odgovori druga razlagi, ki trdi, da je karneval, zdaj po velikem delu zapada razširjen, nastal, no, kje? Na Balkanu! V starri Traciji (sedanjem južni Bolgariji) so v tisočletju pred Kr. častili boga Dioníza, ki jim je bil bog poljske rodotinosti, zlasti bog vina. Nekako v 8. stoletju pred Kr. se je češenje Dioníza razširilo tudi proti jugu in priselilo tudi na Grško, predvsem v Atiko in nje glavno mesto Atene. Atenci so domnevali, da je kult (češenje) Dionizovo prišlo po morju dol, od otoka do otoka. Največji praznik Dionizova pa je bil v februarju (ko tria oživi). Kako so ga praznovali? V atenskem pristanišču so okrasili čoln ter ga naložili na voz. V čolnu je stopil mladenič, ki so mu dali čez obraz masko boga Dioniza. Voz je obstopilo kakih sto fantov, našemljenih kot satiri (t. j. Dionizovi spremljevaci). Nato so voz rinili iz pristanišča v mesto, pod akropolo. Tam jih je pričakovalo vse ljudstvo. Pričela se je predstava: Dionizos je pel, zbor mu je cdpeval. (Iz tega se je razvila drama!) Ta voz so vsako leto v zgodnjem polmletu vlekli v mesto. Od Grkov so ta običaj sprejeli latinci; v latinskem jeziku se je zval tisti voz: carrus navalis, pozneje obruseno v: carnaval.

Tak čoln na vozru so vlačili, kakor nam zatrjujejo kulturni zgodovinarji, tudi po mnogih krajih Nemčije. Naši predniki Slovenci, pa so namesto čolna na vozru okrasili te dni rajši plug. Tako nam pripoveduje J. Pajk v

svojih Crticah duševnega žitka štaj. Slovenscev pod besedo Kurent tole: Tisti teden pred pustom se nekateri našemijo za »Kurenta« in orjejo po snegu od hiše do hiše za debelo repo. Dva sta konja, eden pluži, eden je za gonača, eden igra na harmoniko, zadnji pa je za »baboo«: nosi koš ter pobira vanj meso in klobase, če jih dobijo.

Zadnja februarska številka »Našega doma«, ki ga izdaja Prosvetna zveza v Mariboru, prinaša na str. 36 nsl. zelo zanimiv popis, kakšne običaje imajo še dandanes o pustu (tam pravijo »fašen«) v okolici Ptuja: tu res člamo o lesenem plugu in oračih (korantih), ki imajo narobe obrnjene zimske suknje, na glavah pa kože živalskih glav. To je torej prav gotovo ostanek iz starodavnih

S cvetličnega karnevala v Nizzi.

poganskih časov, skupen vsem narodom Balkana: kar je bil Tračanom in Grkom Dionizos, je bil našim dedom Kurent; namesto čolna na vozru so naši dedje uvedli plug; maskirani pa so bili oboji.

Vsek čitatelj »Slovenca« pozna morda še druge stare običaje iz svojega kraja.

Kralj karneval v Nizzi (l. 1927).

Predpust pri starih ljubljancih

O predpust, ta čas presneti, ne dela preglavie le nam, ki moramo živeti v dobi štednje in vseh mogočih redukcij, ne le Prešernu, marveč že mnogo preje je našim prednifikom obračal žepe in pripravljal tam gnezdo za pravo pravzato lntvernsko kačo. Zato in od tod pa gotovo tudi ljubljanski mestni grb; pa o tem naj premišljajo dalje naši občinski možje. Starji ljubljanskih mestnih očetov namreč ni obdajala le sama častitost in resnoba. Tudi iz njihovih obrazov so tu in tam izginile gube skribi in truda za srečo in blagor someščanov. Saj se človek še sreče in veselja preobje, pa bi se ne večne resnobe! Vse ob svojem času!

Tega načela so se držali tudi naši predniki, sladili in olepševali so si življenje še veliko bolj nego mi navadni današnji nevečniški ljudje: pri obilnem obedu in pri kozarcu sladkega vipavca ali terana so se radi odškodovali za trud in težave svojega svetovskega dostijanjanja.

In, ldo bi si mislil — razveseljevali so se kar na rotovžu Mrkemu častitljivemu poslopju bi človek danes ne pripisoval, da je bilo pred dve sto leti dostopno tudi za vsakovrstne burke in norčije. Pa bilo je vendarje tako. Pred pustom so na rotovžu plesali, da

se je vse kadilo, in če so prihajali glumački skozi Ljubljano, so razkazovali svoje umetnosti zopet le na rotovžu.

A bili so pa mestni očetje tudi strogi in neizprosn, posebno če so gledali na prste drugim. Celo pobožni so postali. Tako so n. pr. leta 1562. ukazali g. župan, da se ne bi žallil Bog, deloma pa tudi zato, da ne bi mortili poštenega meščana v spanju, da se čez deveto uro pijacev in postopečem ne sме točiti vina. Nikomur naj ne pade v butico, da bi po tej uri še rogovili po mestu, pa najsi so s katerimkoli godalnim orodjem. Za tuje so sicer smeje biti gostilne odprte dalj časa, toda zjutraj jih pred pridrzo in službo božjo tudi za tuje niso smeli odpreti. Gostilničarja, ki bi dal tuje ali domačim pred mašo juhe, pelinoveva ali drugega vina, bi hitro in dobro »navilili«. Se leta 1785. so za 24 ur prirpli točajko, ki je dala na nedeljo pred 9. uro godcem vina. Sicer so ne aj popred (leta 1748.) gostilniški čas podaljšali za eno uro, vendar so baš takrat zasačili v neki gostilni dva razsajajoča dijal a še ob eni uri ponoči. V šoli so enega od obeh zapedili, druževa so pa utaknili v luknjo za 8 dni, sicer ne radi pozne ure, marveč zato, ker sta se letila počne straže, eden s lamenjem, drugi celo s pištolo. Iz šole izljučeni dijaki so se morali tekomp 14 dni odločiti za kako rokodelstvo, ali pa so jih porinili za celo življenje med vojake.

Ce je bilo pa v veseljem predpustnem času katerikrat le prenemirno, je naš magi-

strat zaukal razigranim meščanom, naj malo odjenjajo, bojijo naj se kazni božje in naj misijo tudi nekoliko na pokoro. Leta 1568. so, dokler se ne bi časi obrnili na bolje, preposedali vse svatovščine, botrinje in vse bogate, hrupne pojedine.

Da, te pojedine pri drugih! Ko so pa zatetkom 17. stoletja gg. mestni očetje na enem samem svojem slavnostnem obedu zabikali 126 gld., takrat seveda je bilo pa vse vredno. In tedaj se je za ta denar kaj dobilo! Da bodo naše gospodinje te zadnje dni pustovanja videli, kako so nekož živelj v Ljubljani, naj jim za sline navedem majhen tržni cenovnik za omenjeni obed. Mestni blagajnik je zanj kupil 67 funtov govedine, funt po 2 kr., 12 funtov pliučne pečenke po 2 kr., 2 volovska jezika po 8 kr., kozliček po 26 $\frac{2}{3}$ kr., 4 teleta po 1 gld. 24 kr do 1. gld. 56., svinjine za 7 gld. 6 kr., 3 plečeta za 1 gld. in 6 prekajnih klobus po 2 kr.

Perutnine je nakupil: 6 parov puranov, pač po 1 gld. 2 kr., 7 parov kopunov, par po 55 $\frac{1}{2}$ kr. in 3 pare golobov, par po 12 kr. Golobi so bili za stare Ljubljanske slaščice: to se vidi tudi iz razmeroma visoke cene za to perjad. Cudno pa je, da v tem računu ni nič pšiščet!

Naravno, da so prišle na mizo tudi ribe, domače in morske. Domačih sta kupila blagajnik in župan na trgu in pri Krakovčanih za 3 gld.: morske pa so stale z dovcem v Ljubljano 17 gld. 13 $\frac{1}{2}$ kr. Ostrige sicer niso pose-

bej navedene, vendar so bile nedvomno tudi na obednem listu. Saj pravi Valvazor, da si moral pozimi, če si hotel imeti tržaške ostrige, priti po nje ne v Trst — marveč v Ljubljano.

Zabele so porabili 47 funtov in sicer: 40 funtov slanine po 8 kr., 23 funtov masla po 10 kr in 4 funte olja po 10 $\frac{2}{3}$ kr. Za prikuhe so izdali samo 10 kr. (najbrž jo je davorovala neka gospa iz Fužin, ki so ji zato poklonili tolar za 4 gld. 27 kr.), za kislo zelje 9 kr. in še malenkost za drugo zelenjavjo ter za 3 bokale kisa po 8 kr.

Pšiščna moka za pojedino je stala 7 gld. 2 kr., jajca 2 gld., oblati za torte 6 kr. Lekarnarju so plačali za konfekt 1 gld. 57 kr., dve kuhanici pa sta zaslužili vsaka po 2 gld. — Seveda tudi na zamakanje niso pozabilni. Pili pa so dvojno vino, terana in vipavca. Terana so pospravili 80 bokalov po 8 kr., vipavca pa pa stisnili tudi nekam toliko, »en čebec«, ki je stal 8 gld. 53 $\frac{1}{2}$ kr. Teran je bil takrat običajno za en krajcar dražji od vipavca. Cviča (Marwein — Markwein; die wind. Mark) so dali samo poslom, ki so ga udušili 20 bol. alov.

Poglejmo z ozirom na te cene še na takratne živiljske možnosti. Obrotnik in delavec, ki je pred vojno zaslužil pri nas okrog 3 krone (ali dinarie), zaslužil je leta 1601. samo 12 do 14 kr. Zdi se, ko da bi to bilo malo, toda s svojim zaslužkom si je mogel takrat kupiti 6 do 7 funtov govedine, pred-

Na pustni torek v Mentonu (l. 1927).

Kaj je novega

KOLEDAR.

Nedelja, 19. februarja: Konrad, Mansvet.
Ponedeljek, 20. februarja: Sadot, Elevterij, Evherij. — Soinec vzide ob 6.59 zjutraj in zaide ob 5.28 popoldne. — Jutri: Maksimiljan.

Dunajska vremenska napoved za 19. februarja: Izpremenljivo, najbrž povečini jasno in nekliko topleje.

ZGODOVINSKI DNEVI.

19. februarja: 1923 je umrl dr. Ivan Tavčar. — 1916 je Avstrija uvedla v Srbiji gregorijanski koledar. — 1473 se je rodil astronom Nik Kopernikus. — 1825 se je rodil madjarski pisatelj M. Jókai. — 1859 se je rodil švedski fizik Svante Arrhenius. — 1865 se je rodil raziskovalec Sven van Hedin.

20. februarja: 1878 je bil Leon XIII. izvoljen za papeža. — Mir v San Stefano. — 1874 se je v Nemčiji uvedla obvezna civilna poroka. — 1790 je umrl nemški in avstrijski cesar Jožef II. — 1810 je bil v Mantovi ustreljen Andrej Hofer. — 1831 je umrl francoski dramatik Eugene Scribe. — 1883 je bila v Lappovem premogokopu pri Šoštanju velika eksplozija, ki je zahtevala 17 žrtev. — 1898 je bil dr. Anton B. Jeglič imenovan za ljubljanskega škofa. Dotedaj je bil pomožni škof v Sarajevu.

★ Uspehi pri pravnozgodovinskem izpitu februarskega termina na juridični fakulteti v Ljubljani so bili sledeči: Priglasilo se je 54 kandidatov (med njimi 5 gospodičen). Od teh je napravilo z odliko 8 (14%), z dobrim uspehom 15 (28%), z zadostnim 15 (28%), z nezadostnim 6 (11%), odstopilo jih je 10 (18%). Gospodične slušateljice so izdelale vse, dve z zadostnim, ena z dobrim uspehom, ena pa je dobila tri, ena pa vse štiri odlike. Vsekakor za nje časten uspeh.

★ Zlato pokojo sta praznovala 18. t. m. Janez in Marija Drnovšek iz Šela pri Zagorju ob Savi. Zlatoporočenca sta kljub visoki starosti še zelo močna in zdrava, dasi sta se celo življenje morala ukvarjati s kmetskim delom na hribovitem posestvu in sta vzgojila številno družino.

★ Novo Mestrovčeve delo. V par dneh bo v splitski obrtni šoli dogotovljen spomenik Grgurja Ninskoga, katerega je Mestrovč daroval mestu splitskemu. Čim bo model dovršen, ga bodo razstavili v peristilu, da se bo videlo, kakšen efekt bo imel.

★ Zgodnja pomlad. Dne 16. februarja je Prenik Egidij, posestnik v Zajasovniku pri Motniku, na svojem posestvu na hribu Jasovnik ubil dva velika do 70 cm dolga in zelo debela modrasa, katera sta se na toplem solncu ogrevala. Pač nekaj izrednega za ta čas. Pravijo, da se je batil še mraza.

★ Poroka. Dne 15. februarja se je v Motniku poročil Križnik Franc, posestnik, z gdž. Kogeji Faniko, hčerko posestnika iz Motnika.

★ Tri lepo ljudske knjige se priporočajo: Jaklič: Ljudske povesti, izvirne zgodbe iz slovenskega življenja; Colomba slovito delo francoskega pripovednika Mérimée-Prosperja in mojstrsko mladinsko delo češkega pisatelja Hermanna Ivančkov svet večer in razne zgodbice o živalcah. — Vse tri knjige 40 Din pri Novi založbi v Ljubljani.

Varujte se prehlada!

Razgrite osebe vpravljajo na zdravje okusne

ANACOT-PASTILE

DR. WANDER

da se obvarujejo prehlada, usho in mrežnice.

vojni zasluk pa je zadostoval komaj za 4 funte. Ako pa vzamemo za merilo »vinsko valuto«, si je predvojni delavec mogel privoščiti več pijače. Dočim je leta 1801. izdal za bokal vipavca ali terana $\frac{2}{3}$ svojega dnevnega zasluka, je izdal predvojni delavec komaj $\frac{1}{4}$.

Težko si je predstavljati predpustno ravanje brez godbe. Ta je bila veselim Ljubljancem zelo pri srcu. Saj so imeli nastavljeni celo piskači, ki so igrali na grajskem »piskačkem« stolpu. Kadar so ti mestni piskači opravili svoj službeni posel na grajskem stolpu, so godili po hišah in krémah. Zahtevali so zase celo nekake predpravice in dosegli, da ni smeli biti več drugih mestnih godcev kot največ širje, ki so smeli gosti le tedaj, če so jim »piskači« dovolili.

Godečevski zasluk je moral biti gotovo dober, ker so predpustni prihajali v mesto celo kmetski godci, ki pa so se morali oglasiti pri mestnih piskačih in dobiti od mestnega sodnika dovoljenje, sicer so jim gosli pobrali ter jih razbili. Bila je tako velika in trda konkurenca, da so si služili kruh naravnost z vsiljivostjo. Godci so postajali namreč tako predrni, da so prihajali celo tjejak gost, kamor jih nične klicali ni. Zato so leta 1795. izdali odlok, da bodo vse tiste godece kaznovati, ki bi prišli gost k svatovščinam brez dovoljenja ženinovega ali nevestinega.

V predmarčni dobi so se Ljubljanci zato, ker se niso smeli baviti s politiko, tembol oklenili meščanskega razveseljevanja. Po dohod-

padanju šumarske stroke. Sami stvari in javnosti bi mnogo več koristilo, ako bi kritika na polju šumsko-pridobitnega delovanja temeljila samo na priobčevanje konkretnih dejstev, tako da bi se posamezniku, v kolikor se krivega čuti, da možnost, da se javno brani, ker edino tako je mogoče dosegiti objektivnih in za šumarsko gospodarstvo zadovoljivih rezultatov.

★ Odlikovan prosvetni delaveci. Pod tem naslovom smo v št. 36 poročali, da je bil med drugimi odlikovan tudi g. Kornelij Iglič, šolski upravitelj v pokoju pri Sv. Trojici nad Dobom pri Domžalah. To vest popravljamo v toliko, da g. Iglič ni upokojen, marveč še vedno aktivno deluje.

★ Poštenu ravnateljstvu. Prejeli smo: Župnija Gornja Ponikva, ki spada pod poštno okrožje Žalec, že od sobote 4. februarja t. m. ni videla poštnega sluge. Je torej dnevno časopisje za ta kraj brez pomena, ker se bo mogoče šele v pustu izvedelo, koliko stopinj mraza je bilo na svečinico v Ljubljani.

★ Cenjene čitaljice našega lista opozarjam, da je celotno nakladi našega lista danes priložena 1. številka lista »Merkur«, s položnico. Iz vsebine lista posnemamo, da je dobro urejevan ter prinaša celotna žrebanja vseh tuzemskeh loterijskih srečk itd., kar je važno za vse imejitelje vrednostnih papirjev. Zato ga kar najtoplje priporočamo.

★ Ne v Argentina! Kmet Anton Vaupotič iz Huma pri Ormožu se je vrnil v petek iz Argentine v Maribor in se oglašil v uredništvu »Slovenca«. Dne 7. maja 1927 se je odpeljal iz Slovenije v Argentina v upu, da si bo tamkaj nekaj prihranil. Po dolgem moledovanju so ga zaposlili na železnici, kjer je služil v našem denarju 12 Din dnevno. Gorje onim delavcem, katere pošiljajo v hribe podirat gozdove in pripravljat teren za gradbo železnice. Te uboge pare so izpostavljene grozni vročini in klimatičnim neznosnostim. Vsak dan se pripelje v Argentina do 800 tujev, ki iščejo boljšega zasluga, čakajo po večini zaman na delo in če ga dobijo, je zasluk komaj za suho skorjo kruha. Vavpotič se je vkrcal nazaj v domovino 10. januarja 1928 in se je pripeljal v Maribor 17. t. m. Porabil je za vožnjo tja in nazaj 5.400 Din, je moral še berači in ni prinesel niti ene pare prihranka. Vavpotič se je vrnil vesel v domovino in je tekkel, da nikdar več ne pojde v Južno Ameriko.

★ Posredevalnica za delo in službe v Rokodelskem domu v Ljubljani, Komenskega ulica št. 12 postavlja odslej tudi ob delavnikih od 9 do 12 dopoldne in od pol 3 do 5 popoldne, ob nedeljah in praznikih pa le od 11 do 12 dopoldne. Prosimo vse gg. obrtnike, podjetnike in delodajalce, da nam blagovole sporočiti, kadar rabijo v svojih obrti in podjetjih pomočnike in vajence.

★ Jugoslovansko šumarsko združenje nam pošilja sledeče: Z ozirom na vesti, ki v zadnjem času krožijo v našem časopisu o odlaganju izrednega občnega zborna Jugoslovanskega šumarskega združenja, daje upravni odbor s svoje seje od dne 12. februarja t. l. v Belgradu sledeče pojasnilo: Izredni občni zbor JŠU, ki je imel biti 22. in 23. januarja t. l. ni prestavljen na »intervencijo službenih predstavnikov ministarstva za šume«, kakor to piše Narodna Odbrana št. 5 od 28. januarja ter št. 7 od 12. februarja t. l. nego na zahtevo štirih članov uprave, brez vsakršne intervencije ministarstva, na lastno odgovornost, utemeljujoč to s tehničnimi zaprekami. Upravni odbor obžaluje, da je ta čin dal povod, da se tudi JŠU pritegne v javno kampanjo, ki je daleč od strokovnjaka in objektivne višine. Ker se v raznih javnih listih v zadnjem času često kritizira delo šumarskih strokovnjakov na način, ki more v očeh nepoznavalca vreči madež na delo in sposobnost cele pridobitne stroke, čuti glavna uprava JŠU potrebo, da se zavaruje proti takemu pavšalnemu na-

gostilnah je bilo veselje; cehalo so ga tako, da je Rus Sreznjevskij, ki je obiskal Prešernova, pisal svoji materi, da tukaj pijejo vino kot vodo. Razen višjih drž. uradnikov so predpustom imeli plesne večere vse odličnejše rodbine, maskerade in bal pa so se vršili v redutnih dvoranah. Vstopnina je znašala 30 kr., masko so plačale samo polovico. Tudi »strelische« (Ljudski dom) je takrat video marsikaj sijajan bal. Cetudi so bili ti plesi dobro obiskani, včasih je bilo na njih nad 300 ljudi, je vendar priedevidjev nehalo običajno že opolnoči in so kot nezaslišano posebnost objekzivali, če so se razšli šele ob štirih zjutraj.

Sredisce družabnega in predpustnega življenja pa je bila ljubljanska Kazina, ki so jo ustanovili ob začetku XIX. stoletja. Člani so mogli biti razen z boljših slojev tudi manjši trgovalci in obrtniki, ne pa tudi rokodelci. Leta 1836. so začeli z novo stavbo in jo v dveh letih dozidali; pri kopanju temeljev so naleteli na rimsko grobišča in odkrili emonskega patricija, ki se postavljajo sedaj v našem muzeju. Pozimi so se v kazinskih prostorih shajali vsak ponedeljek; plesali so, razgovarjali in šalili se, peli, igrali domino in tombolo in seveda tudi sklepali srčne zvezde, da je bilo tudi kaj občetni. Seveda — kot se spodbodi za bidermajersko dobo — so šli lepo domov že ob 10. uri. Ker je bilo gledališče radi kazinskih večerov oškodovan s tem, da je bilo slabše obiskovan, so ponavadi postavili igralci svojo »darilno mizico«. Po dohod-

padanju šumarske stroke. Sami stvari in javnosti bi mnogo več koristilo, ako bi kritika na polju šumsko-pridobitnega delovanja temeljila samo na priobčevanje konkretnih dejstev, tako da bi se posamezniku, v kolikor se krivega čuti, da možnost, da se javno brani, ker edino tako je mogoče dosegiti objektivnih in za šumarsko gospodarstvo zadovoljivih rezultatov.

★ Organizacija jugoslovenskih emigrantov (ORJEM) vabi vse v državi SHS bivajoče emigrante jugoslovenske narodnosti, ki žele postati njeni člani, da se javijo pismeno ali ustmeno na naslov Organizacija jugoslovenskih emigrantov (Orjem), Ljubljana, Masarykova cesta 1, kjer posluje tudi glavno tajništvo, česar uradne ure so vsak dan od 15–18. Organizacije jugoslovenskih emigrantov, ki se je ustanovila meseca januarja t. l., sprejema vsakega emigranta jugoslovenske narodnosti brez ozira na spol, politično mišljenje in strankarsko pripadnost. Organizacija zaseduje smoter pripomoči do ureditve gmotnega in moralnega položaja emigrantov iz neosvobojenih ozemelj v kraljevini SHS in da zaščiti njihove koristi. Polje, ki ga hoče naša organizacija orati in izorati, je v navedenih in tudi v drugih nalagah, še neobdelano, zato »Orjem« pričakuje vsesplošne podpore od vseh, v prvi vrsti pa moraine podpore s strani emigrantov samih, za katere je ustanovljena. — Glavno tajništvo.

★ Gradbena direkcija opozarja vse intereso na I. ofertno licitacijo za asfaltiranje Varaždinske ulice v Koprivnici, ki se vrši dne 22. marca 1928 ob 11 dopoldne pri mestnem poglavarstvu v Koprivnici. Predračunska sota znaša 1.644.158 Din 40 p. Natančnejši pogoji se razvidni iz oglasa, ki je nabit na uradni deski Gradbene direkcije v Ljubljani, Turški trg 1-I.

★ Smrtna nesreča. Zadnji petek je celo župnijo pretresla zlostna smrt posestnika Jožeta Roškarja v Zagajskem vrhu. Podiral je drevesa v gozdu posestnika Jožeta Ernsta na Ščavnici. Stiri drevesa so bila skupaj zraščena. Hoteli so jih na drug kraj podreti, pa se so obrnila in padla na Roškarja in ga v trenutku stlačila, da je bil ves polomljen. Mrtevga so naložili na voz in ga zapeljali na dom. Rajni je bil zaveden naš pristaš in priden član naše moške Marijine družbe. Bil je pri vseh zelo priljubljen.

★ Še ena smrtna nesreča. Z Roba pri Velikih Laščah poročajo: Dne 16. t. m. je okoli šestih zvečer peljal 26 letni Franc Erčul iz Gradišča, hlapec pri lesnem trgovcu g. Ivanu Hitiju, iz gozda voz, naložen s tramovi. Nedaleč od Roba je zavozil na kraj ceste in voz se je prevrnil nanj. Erčul je bil takoj mrtev.

★ Vlom v Domžalah. V noči na 17. t. m. je bilo vlomljeno bilo vlomljeno v trafiško Ivane Japlige v Domžalah. Neznani vlomilci so odnesli večje množine tobaka za cigarete in za pipo, 200 zavojčkov cigaret in za 200 Din kovanega drobiža. Trafikantinja tripi 6423 Din škode.

★ Poizvedovanje. Dne 20. maja 1917 je umrl v mestu Wells, Nich. Zed. drž. S. Amerike naš državljan Franc Kinkelov — Kinkele iz Breške vasi. Isče se njegova vdova. Načrša se vsakdo, ki kaj ve o pokojniku ali njegovi vdovi, da to takoj javi izseljenškemu komisariatu v Zagrebu, pozivaje se na številko 3458 ex 1928.

★ Kravav pretep na svatbi. Iz Sv. Jerneja pri Ločah poročajo: O priliki gostije Kamšek-Kotnik dne 13. t. m. so se fantje-prežarji nekaj skregali ter je pri tem Ferdo Burkelt zadal 24 letnemu Jakobu Loviču s kuhinjskim nožem globoko rano na lev strani vrata, kateri je Sovič drugo noč podlegel. Burkelt je pod ključem. Vinjena sta bila oba!

★ Dunajski dijaki pobegnili v našo kraljinino. Začetkom tekočega meseca so z Dunaja pobegnili trije mladoletni dijaki in sicer Tomaž Lauterbach, Erich Klaudner in Jurij Fischer, vsi trije starci po 16 let. Vzrok bega

kih so mogli Talijini simovi in htere sklepati na svojo priljubljenost med občinstvom. S priljubljenimi zimskimi sestanki je kazinsko društvo pozneje sklenilo nadaljevati tudi poleti. Poleg podturnske graščine so sklenili ustanoviti razveseljevališče, ki so ga 8. junija 1888. otvorili z godbo in umetnim ognjem. Po priljubljenem dunajskem zabavšču so imenovali novi lokal Tivoli; ime Belvedere, ki so ga nekateri začeli uporabljati, je bilo kmalu pozabljen. Tu so bili torej zarodki kasnejše Svicarije in današnjega hotela Tivoli.

Raz kazinski balkon so še do nedavna obispali veselo mladež na pustni torki s konfetti, pomarančami in drugimi sladkaricami, ki so jih metalni med vrvečo mladino. V današnjih materialističnih časih pa ne pomaga nobeno zjaljasto nastavljanje nič. Od nikoder ne priteji zastonj, da bi bilo kaj prida. Pomagaj in pribori si sam, če ne, boš tudi na pustno nedeljo lahko pel »lan« sem bil špehat. Vinjena sta bila oba!

M.

Ali ste že kupili stadionske srečke
Hititel Zrebanje 25. marca

Proti rušetim rokam

pomaga NIVEA-CREMA. Namesto si kočo po umivanju temeljito s to cremo, posebno predno leteče k potišu. Ako hočete dosegati boljšega kot

Nivea-crema

so seveda slabti redi v semesterskih spricavalih. Sedaj se je dozna, da so vsi trije dečki krenili preko državne meje v našo kraljevino ter so se pojavili v Mariboru. Obstoja sum, da so krenili na Hrvatsko proti Bosni. Lauterbach nosi seboj nahrbnik, Klaudner je oblačen v zelen lodnast površnik. Vri trije so se pred odhodom obor